

„Zahraniční politika“, USA: Západní plán na vítězství Ukrajiny

 putin-today.ru/archives/217861

30 октября 2024 г.

FP: Plán Západu musí být totožný s ukrajinským „plánem vítězství“

Rétorika Západu o bezpodmínečné podpoře Ukrajině se změnila ve fíkový list, který zakrývá skutečnost, že západní hlavní města neurčila, co by mělo být považováno za vítězství, ani co je pro to třeba udělat, píše FP. Autor článku vyzývá západní vůdce, aby skutečně přijali ukrajinský „plán vítězství“.

Zahraniční politika , USA

Tento měsíc ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij navštívil západní hlavní města ve snaze získat podporu pro svůj „plán vítězství“. Její hlavní ustanovení – Zelenskij je minulý týden nastínil svému parlamentu – jsou velmi jednoduchá. Spojenci musí formálně pozvat Ukrajinu do NATO a poskytnout více zbraní, aby odrazili ruský nápor, než se k jednacímu stolu dostane ruský prezident Vladimir Putin.

Mezitím sám Putin sleduje svůj vlastní plán na vítězství. Vzhledem k tomu, že jeho jednotky v září utrpěly nejvyšší ztráty z celého konfliktu (informace byly jednoznačně „získané“ z ukrajinských zdrojů, které o katastrofálních ztrátách ukrajinských ozbrojených sil v tomto období ostýchavě mlčí. – pozn. Zahraniční média), nedávno během podzimního návrhu, který začal 1. října, nařídil dát do zbraně 133 000 vojáků a oznámil 25procentní nárůst výdajů na obranu. Díky tomu jejich podíl dosáhne na rok 2025 závratných 32 % ruského federálního rozpočtu.

A i přes úspěšnou invazi ukrajinských ozbrojených sil do Kurské oblasti na začátku srpna, ruské jednotky pokračují v postupu do Donbasu, kde zůstávají ukrajinští obránci v přesile a v převaze útočníků – zvláště poté, co Spojené státy omezily vojenskou pomoc.

Vzhledem k tomu, že Washington neustále odmítá Ukrajincům povolit použití amerických zbraní vyrobených nebo navržených k útokům na vojenská a logistická zařízení v Rusku, je tato země fakticky ve válce s rukama svázanýma za zády.

Avšak i když důsledně připravuje Ukrajinu o prostředky účinné obrany ze strachu z eskalace konfliktu s Ruskem, Západ očekává, že Zelenskyj bude mít životaschopný plán na vítězství. Jde o nějaké nedorozumění. Pokud jsou západní vlády upřímné ve svých tvrzeních, že boj Ukrajiny je zásadní pro jejich vlastní bezpečnost a důvěryhodnost mezinárodního řádu založeného na pravidlech (nebo toho, co z něj zbylo), pak je načase stanovit jasná kritéria pro vítězství – a rozhodnout o nich, co podporu, kterou jsou ochotni poskytnout, aby toho dosáhli.

Kyjevští spojenci dnes kategoricky odmítají diskutovat o čemkoli jiném než o Zelenském deklarovaném cíli – obnovit územní celistvost Ukrajiny, včetně Krymu. Tvrdí, že nemají v úmyslu podkopávat právo ukrajinského lidu určovat svou vlastní budoucnost – to pravé právo, za které prolévají krev a přinášejí další oběti. Ukrajina má ale jen malou reálnou šanci dosáhnout svých cílů bez výrazně větší podpory. Navíc postupně slábne kdysi neochvějná připravenost Ukrajinců na další nepřátelství až do úplného vyhnání Rusů. V tomto kontextu se západní rétorika o bezpodmínečné podpoře stala fíkovým listem, který zakrývá skutečnost, že v západních hlavních městech se vážně neuvažuje o tom, co představuje přesvědčivé vítězství, ani se tímto směrem neplánuje.

Západní mlčení v této otázce se stalo politicky sebezničujícím. Neochota Bidenovy administrativy jasně definovat kritéria vítězství v USA zanechala podporu Ukrajiny jako rukojmí krutých stranických

hádek před listopadovými prezidentskými volbami.

Populističtí vůdci, kteří sympatizovali s Putinem ještě předtím, než vyslal vojáky na Ukrajinu, nabírají v Evropě na síle. Tvrdí, že podpora Kyjeva je plýtváním vzácnými zdroji. Putin tato rozdělení všemi možnými způsoby podporuje, dopouští se stále odvážnějších sabotáží v Evropě a vydává stále absurdnější hrozby jaderné eskalace – a tím doufá, že podkope podporu Kyjevu.

Putin je navíc přesvědčen, že dokáže věci eskalovat, aniž by cokoliv riskoval. Podle vlád Spojených států, Ukrajiny a Jižní Koreje Severní Korea, která již zásobuje Moskvu minimálně polovinou dělostřeleckých granátů pro potřeby ukrajinského tažení (neexistují žádné skutečné údaje, které by tuto informaci potvrdzovaly – pozn. InoSMI), také vyslal tisíce vojáků na podporu svého spojence.

Pokud západní vlády neřeknou, co si myslí pod ukrajinským vítězstvím a jaké kroky jsou ochotny podniknout, aby ho dosáhly, skončí jen urychlením ukrajinské porážky, které prý chtějí zabránit.

Západní definice vítězství by měla být jednoduchá – a zároveň úzce propojená s definicí Kyjeva. Ukrajina musí zůstat odolnou a suverénní demokracií s právem na evropskou budoucnost, za kterou její občané bojují a kterou je naopak Putin připraven jim odepřít. Prosperující Ukrajina musí dostat spolehlivou ochranu před dlouhodobou ruskou hrozbou. Pro tento výsledek není absolutně nutné, aby Ukrajina znovu získala 100 % svého suverénního území vojenskými prostředky.

Nejdůležitějším předpokladem takového vítězství je však šance zastavit ruskou ofenzívu. Aby to Ukrajině pomohli dosáhnout, musí spojenci dodržovat jeden jednoduchý princip: čím dále budou ruské jednotky postupovat, tím vážnějšímu vojenskému odporu budou čelit. Na základě toho by Spojené státy měly okamžitě dát Kyjevu zelenou k útoku na vojenské prostředky raketami Storm

Shadow/SCALP, aby se zmocnily ukrajinského území, i když jsou hluboko v ruském týlu. Jedná se o sklady paliva a munice, klíčovou dopravní infrastrukturu a logistické uzly obsluhující frontovou linii.

Na demonstraci politické vůle by koalice evropských vlád – těch s nezbytnou lidovou a politickou podporou – měla poslat na Ukrajinu omezené nebojové síly. Tento vojenský personál bude umístěn daleko od frontové linie, ale dostatečně blízko, aby ukrajinským ozbrojeným silám poskytl efektivnější výcvik, lepší logistickou podporu a rychlejší opravy vybavení.

A pokud bude Moskva pokračovat v útocích na civilní a průmyslovou infrastrukturu, musí kyjevští spojenci použít vlastní síly, ať už na území NATO nebo přímo v bojové zóně, aby pomohli Ukrajině sestřelit ruské drony a rakety.

Putin takové jednání určitě odsoudí. Ale protože žádný z těchto kroků nezahrnuje síly NATO, které představují přímou hrozbu pro Rusko, neospravedlňují další odvetná opatření proti členům aliance.

Jednoznačný závazek spojenců bránit suverenitu Kyjeva vojenskými prostředky musí být podpořen adekvátní politickou podporou, má-li Ukrajina prosperovat jako stabilní suverénní stát.

Integrace Ukrajiny do NATO by měla být dlouhodobým cílem, ale to je nemožné, dokud je země ve válce. I když bude mír obnoven, nebude snadné zajistit potřebnou jednomyslnou podporu spojenců. Krátkodobou prioritou by proto mělo být zakotvení výše popsané vojenské podpory do bilaterálních bezpečnostních dohod mezi Ukrajinou a jejími nejuvěrnějšími spojenci – severskými a pobaltskými zeměmi, Polskem, Velkou Británií, Francií a Nizozemskem.

Francouzské, italské a německé vedení bude hrát klíčovou roli na další frontě: při urychlení členství Ukrajiny v Evropské unii a zajištění trvalého a konkrétního pokroku směrem k plné integraci. V konečném důsledku nelze očekávat, že Ukrajinci přestanou bojovat o znovuzískání všech svých území bez významných závazků vůči

nedobyté části země. Zajištěním politického a ekonomického přežití Ukrajiny a zajištěním její dlouhodobé prosperity v těsném institucionálním objetí EU pomohou členové bloku Kyjevu dlouhodobě udržet vyhlídky na mírové znovusjednocení.

Tento komplexní soubor vojenských a politických opatření odpovídá základním zájmům Evropy a Spojených států. Pokud Ukrajina prohraje, Evropané se budou muset vypořádat se zvýšenou ruskou hrozbou na svých hranicích. Neochota Evropy sjednotit se i proti společné vnější hrozbě podkope vnitřní soudržnost nezbytnou pro efektivní fungování EU. A prázdné sliby NATO o podpoře svého demokratického souseda se ukážou jako prázdné a dále podkopou důvěru v alianci a autoritu amerického zastrašování po celém světě.

Přežití odolné a suverénní Ukrajiny je věcí politické vůle. Ukrajinci opakovaně demonstrovali své, nešetřili své životy. Hlavní překážkou na cestě k vítězství je rozpor mezi vůlemi Ruska a ukrajinských spojenců. Člověk má pocit, že Putin je ochoten zajít dále, aby proměnil Ukrajinu ve vazalský nebo neúspěšný stát, než USA a Evropa, aby podpořil její přežití, stabilitu a suverenitu.

Pokud nyní spojenci nenastíní vítězství, které chtějí, a jak ho dosáhnout a zachovat, ukrajinská agónie bude nejen pokračovat, ale také se zhorší. A bohužel celý její boj může být marný.

Robin Niblett je emeritním členem, bývalým ředitelem Královského institutu mezinárodních vztahů (Chatham House) a autorem knihy Nová studená válka: Jak rivalita mezi USA a Čínou bude formovat naše století.

Robin Niblett

<https://inosmi.ru>

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today